

BOUDA, BUDKA

Na poli, blízko , stála obyčejná zapomenutá dřevěná . Netrvalo dlouho a si všimla malá Hrabalka, která se zvědavě rozhlížela, zda by nenašla ještě nějaký klásek . Budka se jí moc líbila, a tak dlouho neváhala a šla se podívat blíž. V bylo ticho. se dlouho nerozmýšlela a vlezla dovnitř, aby si trochu odpočinula. Klidu si dlouho neužila.

Od nedalekého přiskákala k budce Kuňkalka. Zvědavě se zeptala: „Kvá kvá kvá, boudo budko, kdo v tobě přebývá.“ A z se ozvalo: „Já Hrabalka a kdo jsi ty?“ „Já jsem Kuňkalka, mohu s tebou chvíli bydlet?“ „Můžeš“, zapískala a už tam byly dvě.

Z dálky zahlédl budku Ušáček, když si pochutnával na hlávce . I jemu se budka

moc líbila a rád by se v ní na malou chvíli zabydlel. Zaťukal a zeptal se: „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“ A z se ozvalo: „Já Hrabalka, já Kuňkalka a kdo jsi ty?“

„Já jsem Ušáček, mohu s vámi chvíli bydlet?“ i pozvaly dál a v najednou byli tři. Místa měli dost.

Z zahlédl budku Bodlinka.

I jemu se zalíbila a rád by si v ní na malou chvíli odpočinul. Dlouho se nerozmýšlel, zaťukal a zeptal se: „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“

A z se ozvalo: „Já Hrabalka, já Kuňkalka, já Ušáček a kdo jsi ty?“ „No přeci to jsem já, Bodlinka, mohu bydlet s vámi?“ I ježečka pozvali dál a už byli v budce čtyři. Z přiskákala i zvědavá

Čiperka. Z vysokého stromu pozorovala, co se tam dole na poli dělo, co to tam je. Když přiskákala blíž, uviděla . Moc se jí zalíbila a tolik moc by v ní chtěla bydlet. Zkusila

zaťukat a zeptala se: „Boudo budko, kdo v tobě přebývá?“ A z se ozvalo: „Já Hrabalka, já Kuňkalka, já Ušáček, já Bodlinka a kdo jsi ty?“ Z venku se ozvalo: „Já jsem Čiperka a mohu s vámi bydlet?“ Sice už v bylo trochu těsno, ale přesto pozvali dál a už jich tam bylo pět. Než se stačila zvířátka pořádně rozkoukat, zabušil někdo na . Byl to Huňáč. I on si všiml budky na poli. Bouda se mu zalíbila, a protože už nechtěl být sám a nikam daleko chodit, zůstal u a znovu na ni zabouchal a zeptal se: „Brum brum, boudo budko, kdo v tobě přebývá?“ A z se ozvalo: „Já Hrabalka, já Kuňkalka, já Ušáček, já Bodlinka, já Čiperka a kdo jsi ty?“ Z venku se ozvalo: „Já jsem Huňáč a chci bydlet s vámi,“ zavolal a cpal se do . Zvířátka na nic nečekala a rychle se rozutekla do všech stran, aby je nezašlápl. A medvědovi zbyla jen rozbitá budka.

